

WYTYCZNE

WYTYCZNE

w sprawie wyłączenia podmiotów z zakresu nadzoru nad grupą

EIOPA-BoS-25/525
Przyjęte 26 listopada 2025 r.



eiopa

European Insurance and
Occupational Pensions Authority

WYTYCZNE W SPRAWIE WYŁĄCZENIA PODMIOTÓW Z ZAKRESU NADZORU NAD GRUPĄ

WPROWADZENIE

1. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 (rozporządzenie w sprawie ustanowienia EIOPA)¹ i art. 214 ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE (dyrektywa Wyłącalność II) EIOPA wydaje niniejsze wytyczne² w celu doprecyzowania wyjątkowych okoliczności, w których wyłączenie co najmniej jednego podmiotu z zakresu nadzoru nad grupą zgodnie z art. 214 ust. 2 spowodowałoby sytuację, w której nie znajduje zastosowania nadzór nad grupą na podstawie art. 213 ust. 2 lit. a), b) i c) dyrektywy Wyłącalność II oraz przypadków, w których uzasadnione może być wyłączenie najwyższego zakładu dominującego, w tym ubezpieczeniowych spółek holdingowych, z zakresu nadzoru nad grupą.
2. Niniejsze wytyczne skierowane są do organów nadzoru określonych w dyrektywie Wyłącalność II.
3. Pojęcia, niezdefiniowane w niniejszych wytycznych mają znaczenie przypisane im w definicjach aktów prawnych wymienionych we wstępie.
4. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie od dnia 30 stycznia 2027 r.

WYTYCZNA 1 – OKOLICZNOŚCI, W KTÓRYCH PODMIOTY NIE POWINNY BYĆ KWALIFIKOWANE DO WYŁĄCZENIA NA PODSTAWIE ART. 214 UST. 2, W KTÓRYCH WYŁĄCZENIE PROWADZIŁOBY DO NIESTOSOWANIA NADZORU NAD GRUPĄ

5. Organ sprawujący nadzór nad grupą nie powinien wyłączać podmiotu z zakresu nadzoru nad grupą, jeżeli prowadziłoby to do niestosowania nadzoru nad grupą na podstawie art. 213 ust. 2 lit. a) – c) dyrektywy Wyłącalność II w którejkolwiek z następujących okoliczności:
 - (a) istnieją istotne transakcje wewnątrz grupy, w tym świadczenie usług pomocniczych, między podmiotem lub jego podmiotami powiązanymi a dowolnymi zakładami ubezpieczeń lub zakładami reasekuracji należącymi do grupy;
 - (b) podmiot koordynuje decyzje finansowe lub inwestycyjne, lub wywiera znaczący wpływ na działalność, lub procesy dowolnych zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji należących do grupy;
 - (c) zastosowanie art. 229 lub 229a dyrektywy Wyłącalność II w stosunku do tego podmiotu zamiast niestosowania nadzoru nad grupą umożliwiłoby lepsze zrozumienie ryzyka, które

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

mogłyby mieć wpływ na inne zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji należące do grupy.

WYTYCZNA 2 – DODATKOWE OKOLICZNOŚCI WYŁĄCZANIA PODMIOTÓW NA PODSTAWIE ART. 214 UST. 2 LIT. A), W KTÓRYCH WYŁĄCZENIE PROWADZIŁOBY DO NIESTOSOWANIA NADZORU NAD GRUPĄ

6. Organ sprawujący nadzór nad grupą powinien rozważyć wyłączenie co najmniej jednego zakładu z zakresu nadzoru nad grupą ze względu na przeszkody prawne w wymianie informacji między organami zgodnie z art. 214 ust. 2 lit. a) dyrektywy Wypłatność II, prowadzących do niestosowania nadzoru nad grupą na podstawie art. 213 ust. 2 lit. a) – c) dyrektywy Wypłatność II, wyłącznie jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - (a) zakład ma siedzibę w państwie trzecim, które nie zostało uznane za równoważne na mocy art. 227 i 260 dyrektywy Wypłatność II;
 - (b) organ nadzoru podmiotu w państwie trzecim nie jest stroną wielostronnego porozumienia o współpracy i wymianie informacji IAIS;
 - (c) na podstawie dostępnych informacji wielkość zakładu pod względem aktywów ogółem oraz rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, w stosownych przypadkach, w ujęciu indywidualnym i łącznym, jest niewielka w porównaniu z wielkością innych podmiotów należących do grupy i grupy jako całości;
 - (d) wszystkie ryzyka, które mogą być stwarzane przez podmiot i jego podmioty powiązane, w oparciu o dostępne informacje, są odpowiednio zidentyfikowane i zarządzane na poziomie poszczególnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji należących do grupy, w szczególności są one odzwierciedlone we własnej ocenie ryzyka i wypłacalności oraz w wypłacalności tych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji.
7. W przypadku gdy zastosowanie mają wyżej wymienione warunki, organ sprawujący nadzór nad grupą powinien rozważyć możliwość podpisania porozumienia o współpracy i wymianie informacji z organem nadzoru państwa trzeciego jurysdykcji nierównoważnej zamiast stosowania art. 214 ust. 2 lit. a) dyrektywy Wypłatność II.

WYTYCZNA 3 – DODATKOWE OKOLICZNOŚCI WYŁĄCZANIA PODMIOTÓW NA PODSTAWIE ART. 214 UST. 2 LIT. B) LUB C), W KTÓRYCH WYŁĄCZENIE PROWADZIŁOBY DO NIESTOSOWANIA NADZORU NAD GRUPĄ

8. Organ sprawujący nadzór nad grupą powinien rozważyć wyłączenie co najmniej jednego zakładu z zakresu nadzoru nad grupą zgodnie z art. 214 ust. 2 lit. b) lub c) dyrektywy Wypłatność II, prowadzące do niestosowania nadzoru nad grupą na podstawie art. 213 ust. 2 lit. a) – c) dyrektywy Wypłatność II, wyłącznie jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - (a) podmiot spełnia warunki określone w wytycznej 2 lit. c) i d);

- (b) jeżeli podmiot jest jednostką dominującą, ryzyko, na które jednostka dominująca jest narażona, wynika niemal wyłącznie z ryzyka zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji wchodzących w skład grupy.

WYTYCZNA 4 – STOSOWANIE NADZORU GRUPY NA POZIOMIE POŚREDNIEGO PODMIOTU POSIADAJĄCEGO UDZIAŁY KAPITAŁOWE PRZY WYŁĄCZENIU JEDNOSTKI DOMINUJĄCEJ NAJWYŻSZEGO SZCZEBŁA

9. Organ sprawujący nadzór nad grupą powinien rozważyć wyłączenie jednostki dominującej najwyższego szczebla z zakresu nadzoru nad grupą zgodnie z art. 214 ust. 2 dyrektywy Wypłacalność II i zastosowanie nadzoru nad grupą na poziomie pośredniego podmiotu posiadającego udziały kapitałowe wyłącznie w przypadku, gdy spełnione są następujące warunki:
- (a) jednostka dominująca najwyższego szczebla nie znajduje się w żadnej z okoliczności określonych w wytycznej 1, z wyjątkiem, że wypłaty dywidend na rzecz jednostki dominującej najwyższego szczebla nie powinny być uznawane za istotne transakcje wewnątrz grupy do celów wytycznej 1 lit. a);
 - (b) wszystkie istotne ryzyka grupy stwarzane przez dowolne podmioty, które mogłyby mieć wpływ na zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji, oraz wszystkie wzajemne powiązania i transakcje wewnątrz grupy ze wszystkimi innymi podmiotami, które mogłyby mieć wpływ na zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji, są odpowiednio ujęte na poziomie pośredniego zakładu posiadającego udziały kapitałowe;
 - (c) organ sprawujący nadzór nad grupą posiada wystarczające informacje na temat transakcji wewnątrz grupy między jednostką dominującą najwyższego szczebla lub jej jednostkami powiązanymi a innymi podmiotami należącymi do grupy, które mogłyby mieć wpływ na zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji.

WYTYCZNA 5 – PONOWNA OCENA WYŁĄCZENIA

10. Dokonując ponownej oceny decyzji o wyłączeniu co najmniej jednego zakładu z zakresu nadzoru nad grupą zgodnie z wymogiem art. 214 ust. 3 dyrektywy Wypłacalność II, organ sprawujący nadzór nad grupą powinien potwierdzić, czy wszystkie warunki uzasadniające wyłączenie nadal mają zastosowanie.
11. Do celów ponownej oceny wyłączeń, organ sprawujący nadzór nad grupą powinien regularnie monitorować transakcje wewnątrzgrupowe między poszczególnymi zakładami ubezpieczeń i zakładami reasekuracji a zakładami wyłączonymi i ich zakładami powiązanymi za pomocą istniejącej lub dodatkowej sprawozdawczości.

PRZEPISY DOTYCZĄCE ZGODNOŚCI I SPRAWOZDAWCZOŚCI

12. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na mocy art. 16 rozporządzenia w sprawie ustanowienia EIOPA. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia w sprawie ustanowienia EIOPA właściwe organy i instytucje finansowe dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do niniejszych wytycznych i zaleceń.
13. Właściwe organy, stosujące się lub zamierzające stosować się do niniejszych wytycznych, powinny włączyć je w odpowiedni sposób do swojego systemu regulacyjnego lub systemu nadzoru.
14. W ciągu dwóch miesięcy od wydania przetłumaczonych wersji wytycznych właściwe organy zobowiązane są przekazać EIOPA potwierdzenie, czy stosują się lub zamierzają zastosować się do niniejszych wytycznych, natomiast jeżeli nie mają takiego zamiaru, zobowiązane są to uzasadnić.
15. W przypadku braku odpowiedzi w powyższym terminie właściwe organy zostaną uznane zaniestosujące się do wymogów sprawozdawczości i jako takie zostaną odnotowane.

PRZEPISY KOŃCOWE DOTYCZĄCE PRZEGLĄDÓW

16. EIOPA dokonuje przeglądu niniejszych wytycznych.